

Poezia de inspiratie folclorica la Mihai Eminescu

Una dintre insusirile esentiale ale lui M. Eminescu a fost intelegerea creatiei populare si a naturii in rosturile sale adanci, folclorul devenind elementul fundamental in formarea si definirea personalitatii poetului. Eminescu a pretuit in mod deosebit poezia populara si a considerat ca "o adevarata literatura trainica nu se poate intemeia decat prin graiul viu al poporului nostru, pe traditiile, obiceiurile si istoria lui, pe geniul lui".

Cea mai bogat reprezentata tematic este lirica ilustrata prin numeroase doine de dragoste, de dor, de jale, prin bocete, blesteme, strigaturi, etc.

Influenta propriu-zisa a folclorului in creatia eminesciana se manifesta in doua directii: in continut prin teme, motive si simboluri si in forma prin talentul lui poetic de a inalta in plan intelectual aceste motive cu ajutorul limbajului poetic si oraliatatiei. Eminescu a preluat teme, motive, rituri, armonii, imagini pe care le-a asmbat in compuneri noi purtand pecetea inimitabila a geniului sau.

La Eminescu, perceptia timpului se face cu detasare si obiectivitate, in tonalitate nostalgica, punandu-se accent pe ciclicitate.

Unele dintre operele eminesciene sunt prelucrari inspirate din folcor care au cunoscut transformari esentiale devenind opere profund originale. Astfel putem numi ca opere ce pleaca de la tematica folclorica poemul "Luceafarul" sau "Calin(file de poveste)".

Altele sunt prelucrari folcorice cu adaosuri de rafinament in planul expresiei si a ideii(Revedere, Ce te legeni, La mijloc de codru sau Cartea feciorului de domn din Scrisoarea III).

Eminescu are meritul de a fi eliberat limbajul de balastul de orice fel cultivand expresia simpla, directa. Impresia de prospetime ce caracterizeaza poeziile sale se datoreaza influentei poporului la nivelul lexical(cuvine si expresii populare), fonetic, morfologic si stilistic. La unele dintre poeziile sale a imprumutat si nivelul prozodic. Asa sunt poeziile Doina, Ce te legeni sau meditatiea Revedere.

De la prima poezie "De-as avea" publicata in revista Familia in 1866 si pana la capodopera Luceafarul, opera lui Eminescu este mobilata cu elemente folcorice patrunse pe calea unei profunde asimilari.

In unele opere pastreaza tema dar creeaza o anumita structura compozitionala introducand pasaje lirico-descriptive (Fat-Frumos din lacrima).

In operele de maturitate artistica sursa folclorica este doar un pretext pentru meditatie filosofica. Cea mai mare insusire a lui Eminescu este de a face poezii populare fara sa imite si cu idei culte, de a cobori de la acel sublim impersonalism al poporului.